

Sota la pell

Llorenç Capdevila
Proa
Barcelona, 2010
Preu: 17,50 euros
Pàgines: 197

Novel·la negra amb tatuatge

Un escriptor en crisi, amb una dona que l'acaba d'abandonar després de 12 anys de penes i treballs i una filla de propina, es troba sense alè fins que llegeix una notícia: la prostituta que li havia fet un servei eficient és trobada assassinada, uns dies després, en un bosc. I es dona la casualitat que porta el mateix tatuatge gravat a la pell que un home relacionat amb els baixos fons, també assassinat. Aquests dos fets fan que el protagonista de *Sota la pell* baixi a l'infern, seguint la pista d'aquestes morts, i es trobi "el dimoni cara a cara". Tot plegat li servirà per "tornar al món" i refer la seva vida.

Es tracta d'una novel·la correcta, amb dues narracions paral·leles: la de

l'escriptor que intenta superar una crisi professional i sentimental i la que narra la vida, miracles i mort de la prostituta polonesa tatuada. L'escriptor furgarà, amb més ànims que ofici, i es trobarà amb la pudor de socarrim d'un infern de màfies vingudes de tots els països de l'Est i també de l'Oest que controlen el món de la prostitució i de la droga des d'establiments de tota mena, la majoria establerts al Raval barceloní. Un tatuador professional serà el fil que conduirà el protagonista a sospitar de la trama culpable dels assassinats.

Llorenç Capdevila, que ha conreat la novel·la històrica amb obres premiades (*El color del crepuscle* i *Ànima de Llop*), a més de fer la biografia

novel·lada de *Serrallonga*, l'últim *bandoler*, irrompen en el món literari de lladres i serenos amb un relat que manté certa tensió argumental i correcció estilística, però no té prou ranci de sang i fetge i d'embolics sorprenents per interessar al lector del gènere. Una història menor, sense els punts àlgids dels carrerons sense sortida i els clàssics arguments raonats que porten a uns desenllaços sempre desconcertants.

L'argot literari també grinyola, però això ja sabem que és un mur de pedra per la dificultat de transmetre en català un llenguatge que en la vida real tenia fins fa poc el monopoli del castellà i ara, al Raval, s'ha tornat ben multilingüe.

La novel·la, però, obre l'esperança que la literatura catalana pugui anar omplint el buit literari d'un gènere, ara més de moda que mai, que té autors de gran èxit en llengües tan minoritàries com la nostra, el suec i el noruec. En èpoques més difícils, ja hi va haver autors com ara Manuel de Pedrolo i Jaume Fuster, que van obrir camí en uns moments en què estaven de moda els autors nord-americans del gènere de fa gairebé un segle, difosos per *La Cua de Palla*. Però aquesta incursió en el gènere de Capdevila, i la d'altres autors, obre la possibilitat que es vagi enfortint un gènere i que, també en català, pugui mostrar les brutícies profundes de les nostres clavegueres.*